

По свидетелството на д-ръ Василь Беронъ, участникъ въ събитията тогава, щомъ рускитѣ войски завзели Букурещъ подъ командата на князь Горчакова, изказано било желание отъ княза и отъ княжеския намѣстникъ на Влахо-Молдавия генералъ Будбергъ да се образуватъ роты и дружини отъ български и влашки доброволци. Българскитѣ първенци въ Букурещъ се свикали тогава и съставили едно „Централно българско учреждение“, което трѣбвало да се заеме съ грижата за събиране на доброволци (волентири) и съ подписката за доброволни помощи за целта. По изборъ отъ тия българи и по одобрение на Горчакова и Будберга, въ комитета на Учреждението влѣзли Христо Георгиевъ, д-ръ Василь Беронъ, Христо Мустаковъ и Ив. Бакалогу. Първиятъ отъ тѣхъ станалъ касиеръ, вториятъ — дѣловодителъ, а останалитѣ двама — съветници. Откакъ комитетътъ подкачилъ дейността си и редовнитѣ си писмени сношения съ Горчакова и Будберга, въ него пожелали да влѣзатъ и други букурещки българи, каквото, напр., Алекс. Хаджи Росети (А. Хаджикъ), професоръ въ Военното училище, съ чинъ капитанъ, родомъ отъ гр. Русе, — който, като горещъ патриотъ, се заловилъ усърдно съ обучението на българскитѣ доброволци, — и д-ръ Ив. Селимински, комуто било възложено да се грижи за облѣклото на доброволцитѣ и за раздаването на заплатитѣ имъ. Руското началство било твърде доволно отъ ревността на комитета и отъ поведението на доброволцитѣ. Особено последнитѣ се показали тѣй дисциплинирани и тѣй изпълнителни, щото очудали много руситѣ, свикнали съ разпасаностъ и поквара между нередовнитѣ войски. Князь Горчаковъ и Будбергъ се изразили за тия млади български патриоти, че се държали като моми (*comme des demoiselles*). Нека добавимъ още, че капитанъ Василь Вълковъ, познатиятъ революционеръ отъ Котелъ, сжщо не се стърпѣлъ, въпрѣки напредналата си възраст, да не се запише между доброволцитѣ. Той пристигналъ въ Браила, носейки да предаде на бойнитѣ си другари едно българско знаме, осветено тържествено въ Мачинъ на 28 мартъ 1854 г. Знамето (за което горещиятъ патриотъ пише: „възкресихъ българското национално знаме, което бѣ затъмнѣло повече отъ 400 години“) имало отъ едната си страна емблемата бѣлъ кръстъ и изправенъ лъвъ на червено поле, съ надписъ отгоре: „Богъ съ нази! Дръжете братя за вѣра и оте-